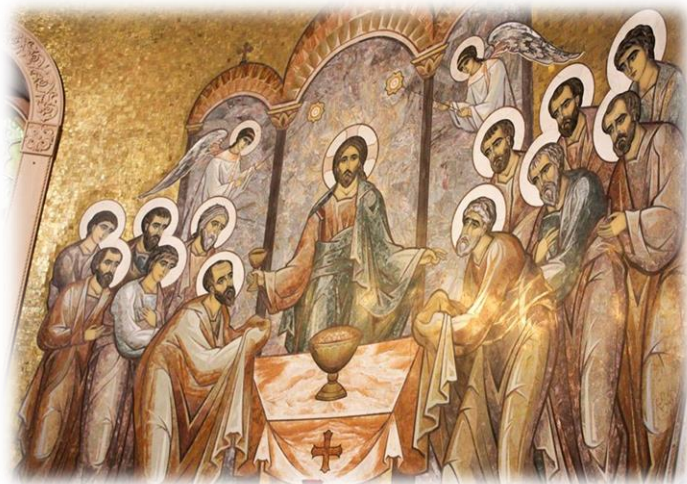

БОЖЕСТВЕНАТА ЛИТУРГИЯ – ОСТ НА СВЕТА

Свети праведен Йоан Кронщадски

Божествената Литургия е оста, около която се движи светът. Така, както колелото се върти около оста си, така и светът се движи, именно имайки Божествената Литургия.

Тя е основа на целия живот - нашият страховит и греховен свят би се сгромолясал от нечистотата и

беззаконията, ако не се освещаваше от Това Велико Тайнство, от страшното явяване на Божествения Изкупител. Във времето на Литургията се освещава Престолът и храмът, и всички молеци се. Земята и въздухът дават на човека всичко необходимо за живот, само защото на Престола лежи Светият Агнец- нашият Господ Иисус Христос- върху диска и в Чашата, под вида на вино и хляб.

Скъпи мои, благодарете на Господа за това, че ни сподобява да участваме в Божествената света Литургия и да вкусваме Пречистото Му Тяло и Животворящата Му Кръв!

Молим Те, Господи, за тези, които в своето заблуждение не търсят утешение в Светите Тайни Спасителни, Ти ги вразуми! Господи, приведи ги към покаяние, за да познаят Твоята спасителна сила!

Превод от руски език: Валя Марчелова

ДОНОСНИЧЕСТВОТО – НАЙ-ДРЕВНАТА ПРОФЕСИЯ

Митрополит Лука

Най-древната професия не е тази, за която обичайно си мисли човек. Тук става дума за доносничеството! И за разлика от проституцията, доносничеството е основано от самия дявол. Той съблазни първите хора, а после, следейки за греховете им, донасяше на Бога - казваше истината за това, колко са лоши и недостойни за Божията любов.

Доносниците се наричат още и клеветници – те обикновено казват истина, но зад гърба на човека. Истинският баща на доносниците и клеветниците е

дяволът. Дори и лицата на тези, които пишат доноси, след време се изменят и стават гнусни и подли. Както пише свети Никодим Светогорец:

„Гърлото им е подобно на отворен гроб, от който излизат смрад, зловоние, клевети, лъжи и доноси. А на езика на клеветника и доносчика има мед, за да лъжат, а в душите им отрова, за да погубват“.

Доносници е имало винаги и едно, и също е било отношението към тях във всички времена. „Обичам доносите, но ненавиждам доносниците“ е казал Юлий Цезар. Подобно е отношението към тях на всяка власт. Главният доносник в Евангелската история е Иуда, който отиде и наклевети Иисус пред първосвещениците. И не само го предаде, но не се посрами да Го посочи с целувка.

Ето защо клеветата, и лъжата са близо една до друга. Във всяко общество е имало доносници – обикновено такива, които са се бояли за живота си, които са се стремяли към богатство, които са завиждали, които са преследвали висок пост, а други - заради обикновено човекоугодие. Мотивите могат да бъдат различни, но източникът е един- дяволската воля.

Не бива да се боим, но и да не допускаме близо до себе си такива хора. Откритият враг не е страшен, но страшен е този, който се преструва на твой искрен приятел – ето, от такъв е нужно да се пазим!

Превод от руски език: Валя Марчелова

СМИРЕНОМЪДРИЕТО

Архимандрит Алипий Воронов

Приемайте смирено блестите, скърбите, старостта, побелялата коса... И безкрайно повтаряйте: „Слава Тебе, Господи, слава Тебе!“ И всичките ви болести и скърби ще се разсеят, и всичко ще стане по-добро, отколкото е било, и старостта ви ще бъде блага. И ще се появи във вас мъдрост. Нали знаете какво е смиреномъдрие? Това е, когато човек в своите болки и скърби, и във

всевъзможните си трудности се смири до такава степен, че Господ, виждайки търпението му, му дава мъдрост.

Славете Господа по всяко време и ще усетите Неговите чудеса!

Превод от руски език: Валя Марчелова

ЗА ВРЕДАТА ОТ ИЗМИСЛЕНИТЕ ГРЕХОВЕ

Иеромонах Макарий Маркиш

Понякога изповядващият се, воден от най-добри подбуди, започва да фантазира за греховете, които е допуснал. Най-често причината е свръхкритичното отношение към себе си.

Да, добре е човек да е критичен към себе си, но бедата е, че измислените грехове пречат да се видят истинските.

Ако свещеникът има много свободно време, за да беседва с вас, той може да ви заведе до чистия

извор на изповедта, но ако не разполага с това време, вие може да си останете в областта на фантазиите относно собствените ви грехове. А християнството няма нищо общо с фантазиите.

Най-популярният пример е с греха на чревоугодие. „Отче, съгреших с чревоугодие“ – изповядват мнозина. Е, свещеникът няма да тръгне да ви разпитва как, при какви обстоятелства, колко – съгрешилите сте, покайвате се, ще се помолите заедно за опрощаване и ще ви изпрати с миром...

Ще ви припомня епизод от забележителната книга на Василий Преображенски, който дава илюстрация какво е истински чревоугодник.

Живял в Париж състоятелен човек – бил богат, обичал добре да си хапва, живял много щастливо,

но в един момент настъпила криза и неговите акции, от чиито дивиденди печелел, се превърнали в ненужни пачки хартия.

Преброил си последните пари, отишъл на пазара, избрал си един красив петел. Сварил го и го приготвил със своя любим сос... изял всичко - дори кокалчетата облизал. След като си доставил това огромно удоволствие, се прострелял в челото - просто нямало повече за какво да живее. Нямало пари, нямало храна – целият му живот, който се свеждал само до това, бил загубил за него смисъл. Ето, това е чревоугодник!

Не мисля, че сред хората, които редовно се изповядват, има такива. По-скоро си представям друга картинка - идва си човек от работа, сяда огладнял - пред него тенджерата със сварени картофи, с малко масълце – хапва си човекът и си мисли: „Сигурно сега съгрешавам с чревоугодие, какъв грешник съм, по-лош съм от всички. Трябва нещо да направя, трябва да се променя!“.

Не е необходимо да влизате в такива фантазии! Яжте си картофките, а пък в непостните дни и шишчето, и благодарете на Бога!

Вашата храна трябва да е средство за постигане на благодарност към Бога, средство за добро телесно разположение, за добро социално общение... Хранете децата и родителите си с вкусна храна!

Неслучайно и Тайнството Евхаристия, съединяването с Христос, се извършва посредством приемането в нас на Тялото Христово и Кръв както храната. В известен смисъл, заради това Господ е създал и нашата храносмилателна система, за да можем да се причастяваме с Неговото Тяло и Кръв.

Просто благодарете на Господа, съблюдавайте поста, опитвайте се да запазвате телесната си маса в допустимите норми и бъдете щастливи, и радостни!

Превод от руски език: Валя Марчелова

КАК ДА СЕ ДЪРЖИМ С ЛУКАВИТЕ ХОРА?

Протоирей Феодор Бородин

Човек трябва да е много внимателен в отношенията си с лукави хора. Има такива, у които лукавството като манипулация, лъжа, измама, дотолкова са се вкоренили в характера им, че те не могат да общуват по друг начин. Ако вие, в християнската си простота и искреност виждате, че това не води такива хора към промяна, по-добре не общувайте с тях.

Когато в Господнята молитва казваме: „но избави ни от лукавия“, имаме предвид, разбира се,

сатана, но лукавият човек прилича на него! Такъв непрекъснато изисква нещо от вас, вие сте средство за постигане на някаква негова цел. Това не означава, че такъв човек няма да се спаси или пък, че трябва да бъдат отхвърлен или прокълнат, но понякога е по-полезно общуването с него да бъде прекъснато.

Необходимо е да се наблюдаваме – в какво състояние сме след общуването с такъв човек? Ако губим мира си, ако не можем след това да се молим, ако чувстваме вътрешно притеснение или че се отдалечаваме от Бога, е по-добре да избягваме общение с него. Може простичко да му кажем: „Извинявай, но трябва да тръгвам - имам да свърша важни неща“. Или пък директно: „Какво всъщност искате от мен, какви са очакванията ви, какво предлагате“, или пък – „Извинявайте, но не мога да направя това и това...“ И обикновено такъв човек, като разбере, че сте наясно с лукавите му намерения, сам ще се отстрани от вас.

Превод от руски език: Валя Марчелова

ДА ПЛАЧЕМ ЗА ОЖЕСТОЧЕНИЕТО НА НАШИТЕ СЪРЦА!

Свети Ефрем Сирин

Ако беше възможно да се придобие Царството Небесно без скърби, без изкушения, без търпеливо подвизаване в истинските добродетели, то защо Господ е допуснал светиите да претърпят толкова опасности, изкушения,

лишения, а не е дал възможност на всички да живеят волно и разкошно? Ако разсъждаваме така и неверниците видят какви мисли ни занимават, то ще си кажат: Значи Бог се е прогневил на светиите, защото щом като е възможно да се царства на Небето без скърби и изкушения, то защо ги е оставил да живеят в беди, в утеснение, обградени от опасности и многообразни изкушения?

Каква голяма липса на страх! Какво велико нехайство! Каква изнеженост! Какво огромно ожесточение! Трябва да плачем за ожесточението на нашите сърца и за това, че сме толкова далеко от упованието и търпението, което са имали светиите. А ние – напротив, осъждаме право живеещите заради великата им скромност, смиреномъдрие, нестяжателност, а тяхното огромно мъжество в търпението наричаме отклонение от нормалния ред, слабост на духа и ги обвиняваме в леност.

Превод от руски език: Валя Марчелова

В храм "Св.Атанасий" Св. Литургия се отслужва: в неделя от 9:00 ч. и всеки понеделник, четвъртък и петък от 8:30 ч.

Св. Литургия се отслужва и на всички по-големи църковни празници.

В храм "Св.Атанасий":

Всяка сряда от 17:00 ч. се отслужва акатист към Пресвета Богородица „Всецарица“ пред копието на чудотворната икона в храма;

Всеки четвъртък от 17:00 ч. се отслужва акатист на свети великомъченик Георги Победоносец пред копието на чудотворната икона от манастира "Свети Великомъченик Георги - Зограф" в Света Гора;

Всеки петък от 17:00 ч. в старинен храм "Успение Богородично" (Малката Богородица) се отслужва акатист към св. Богородица пред чудотворната икона.

Беседи – петък 18:00 ч. с водещи: ставрофорен иконом Дончо Александров, свещеноиконом Теодор Стойчев и протоерей Ясен Шинев;

Детски църковен хор – събота от 10:30 ч.

Курс по английски език за деца - събота от 11:30 ч.

Школа по иконопис - неделя от 11:00 ч.

Неделно училище за деца - неделя от 10:30 ч.

Школа по актьорско майсторство за деца – неделя от 11:30 ч.

Посетете нашата интернет страница: www.sv-atanasii-varna.org